

Landbrugs- og fiskeriministeren (Henrik Dam Kristensen):

Når jeg beder om ordet på det her tidspunkt i debatten, er det, fordi jeg synes, at sagen efter hr. Jens Kirks ordførertale har taget en overraskende, men også positiv vending.

Jeg må forstå ordførertalen som en ikke principiel modstand imod satellitter, der kunne, hvis det i øvrigt var fornuftigt tilrettelagt, være et led i en fremadskuende fiskeripolitik. Og så var det lidt forunderligt at høre hr. Jens Kirk i realiteten pege på en hel række områder i den fælles fiskeripolitik og i den hjemlige fiskeripolitik, som han på Venstres vegne ønskede ændret.

Jeg vil gerne endnu en gang, som jeg har gjort det så mange gange forud, sige til hr. Jens Kirk, at jeg langt, langt hen ad vejen deler disse fiskeripolitiske synspunkter. Jeg har også oplevet, at vi sidste år lavede to meget vigtige love for dansk fiskeri i glædeligvis bred enighed i Folketinget, som netop flugtede mange af de holdninger omkring fiskeripolitikken, som hr. Jens Kirk netop gav udtryk for.

Jeg er enig med hr. Jens Kirk i, at det bureaukrati og den kontrol, vi har i dag – og som vel ikke nogen som sådan ønsker sig, men som findes nødvendig p.t. – kun kan fjernes i det øjeblik, vi har et fornuftigt forhold imellem kapacitet og vores fangstmuligheder.

Jeg er fuldstændig enig med hr. Jens Kirk i, at vi skal forsøge at få mindre restriktive fiskerireguleringer ind i den hjemlige danske fiskeripolitik, havdagesystem, årskvoter osv. Jeg vil gerne sige – det er jo offentligt kendt – at jeg ofte nærmest føler at have kæmpet lidt med fiskeriets organisationer netop for at komme videre i den retning. Så uden at udstede nogen blankocheck, vil jeg gerne give klart udtryk for, at de overordnede intentioner, der lå i den fiskeripolitik, som hr. Jens Kirk gav udtryk for for ganske kort tid siden fra Folketingets talerstol, er noget, som regeringen meget, meget gerne vil samarbejde om.

Noget af det kan vi tage fat på, fordi det er vores egen hjemlige politik. Andet er EU-stof, som kræver, at vi får opbakning dér. Men jeg har heller ikke oplevet at have problemer i forhold til mandatgivningen, Venstre og fiskeripolitiske holdninger, så jeg synes, det var meget spændende, og jeg må sige, at jeg er meget spændt på det svar, der nu vil komme fra hr. Jens Kirk på det af hr. Ove Fich stillede spørgsmål.

(Kort bemærkning).

Jens Kirk (V):

Nu burde jeg jo næsten starte bagfra, men jeg vil starte forfra og sige til hr. Ove Fich, at det fortsat er et klart nej.

Det er det også ud fra det nye bilag, der i dag er tikket ind via telefax til os fra Kommissionen, hvor man landevis prøver på at tilgodese sig selv.

Til hr. Ole Vagn Christensen: Vi er medlem af EU, det erkender vi i Venstre. Vi erkender også, at vi i Venstre ikke har helt den samme opfattelse af tingene med hensyn til den slags kontrol.

Men vi erkender også, at man ved kvalificeret flertal kan vedtage det her nede i EU, så vi får det under alle omstændigheder. Og derfor er det, at vi i Venstre siger, at vi skal se at få mest muligt ud af det her, og dér synes vi, at ministeren har svigtet. For kunne et bredt flertal i fællesskab have sagt, at det er forslag fra Danmark til en ny fiskeripolitik i EU, så tror jeg, vi havde stået stærkt. Nu må vi indrømme, at vi står svagt.

Dermed har jeg også næsten svaret på det, hr. Bent Hindrup Andersen spurgte om, nemlig hvor dybt det her stikker i Venstre. Det stikker dybt; der er ingen af os, der kan lide at blive overvåget. Men teknikken udvikler sig fra dag til dag, og i øjeblikket bruger vi jo en masse teknik, som bør kastes væk, og derfor skal man ikke altid sige, at ny teknik er af det dårlige.

Vi ved, at det her har vist sig ved forsøg at kunne være et godt redskab til at få en mere retfærdig kontrolforanstaltning fra nord til syd, og så har det noget med sikkerhed at gøre.

Til hr. Kristen Touborg: skrål og lidt realitet. Ja, det har jeg hørt og oplevet mange gange ude i kredsen fra anden side også. Jeg mener ikke, det her er skrål. Jeg mener, det er realiteterne, at vi står over for et problem, som vi skal løse for de små samfund, som vi bl.a. har i den kreds, hvor vi er opstillet og valgt. Dér har vi disse problemer, og derfor må vi også tage hensyn til de samfund og finde ud af, hvordan vi skal klare det, hvis vi kan.

Til ministeren vil jeg gerne sige, at vi har indrømmet meget, og vi har prøvet på meget, men i de ting, som ministeren hidtil har givet os papirer på, har det ikke stået klart og tydeligt, at her ville ministeren sætte hælene i og sige: Nu kan det være nok i EU med det her.

Vi har redskabet, men vi stopper jo ikke det andet.